

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra Ach æd[I]e Søster ach hvad det

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 183.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114465360656/facsimile.pdf> (tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

- 52 Langt føre suk at spilde.
Vel var det eders største fryd/
At see saa fawr en Blomme/
J Guds fryct och al Jomfru-Dyd
56 Til vext och aar at komme.
Men O hvad hun i Hilmens Sal/
Af verden ubedragen/
Med større fryd blant Ænglers Tal
60 Nu finder sig indtagen!
Hvor hun til al fuldkommenhed
Er kommen op at stige/
Och ey af anden Alder veed/
64 End ævighed at sige.
Der finder hun alt det for sig
J 'beste floor och maade/
Som hendes Hu saa stadelig
68 Fra Jorden til attraaede.
- 72 Der hafver hun sin beste Ven
Och rette Brudgom fundet/
Som fafner hende kjærligen.
76 Der hafver hun forvundet
Alt det os andre tvinger til/
At græde tit vel saare.
Der frydes hun/ och bliive vil.
O at vi der och vaare!
- 80 Det andet/ som ikkun var Jord/
Och nu med Jord beteckes/
Det skal ved Guds Almagtes oord
84 Af Jorden och opvækkes.
Hvor længe det end ligger hen/
Det/ mod fornuftens tanke/
Sig med den frelse Sjæl igjen
88 Dog skal forklaret sanke.

A. Bording.

79.

[Til en Qvindepersons begravelse.]

- [33] Ach æd[ll]e Søster ach hvad det
var os ukjært at høre
At du Naturens sidste ret
4 Saa maatte fyldist gjøre.
Slet ingen var bland oss som Jo
Med sorrig bleef betagen
Slet ingen som Jo med uro
8 bleef hjertelig indtagen
Det gik os ind til maf och been
Ja gien nem Sjælen trængde
At Parcerne paa deres teen
12 Din alder ey forlængde
Ney ney, naturen altid er
Stifmoder til de fromme
Hun deres værd och gjerninger
- 16 Ey skötter at hukomme
Den stund hun de fortrædnes flock
Af verden ey vil tage
Men under dennem meer' end nok
20 Af graa haars aar och dage.
Ach hvad for velbehag och lyst
Hvad herlighed och smycke
vort huus och åt i dig har mist
24 Det kand ey styl udtrykke
[34] Men sec Jeg mig forseer i det,
Jeg paa Naturen anker
(Hvo kand och sig besinde ret
28 Som gaaer i længsels tanker)
Det self Naturens Herre var
Som dig optoeg til bedre

184

79 En Kvindeperson

Hand saae du varst for dyrebar
32 Til her at tvinges nedre
vort ringe selskabs usle færd
Ey kunde dig behage
Din Sjæl den var for Himmel værd
36 Til Jordens harm at drage
Nu var det først at vi med dig
Os tankte ret at fryde
Men døden os umildelig
40 Misundte det at nyde.
Det skønne lifsens land och hafn
Och glædens søde bolig
Det var dit hjem och verne Stafn

44 Der estu tryg och rolig
Der seer du gud Æ vindelig
Och lefver blant de fromme
Vort haab er at vi dertil dig
48 Och ville snarlig komme
[55] Vj tro vor længsels skyld och plict
Dis midler tid ey vige
Men altid hafve dig i sict
52 Och ret af hjertet sige:
Saa dyde fuld i Sind och mod
Saa rig af Hæld och Ære
Saa vennekær och eyegoed
56 Som du, kand ingen være.